

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 7C/198/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5110237585
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 05. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Dúbravková
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2012:5110237585.1

Uznesenie

Okresný súd Žilina v právnej veci navrhovateľa: Československá obchodní banka, a.s. so sídlom Radlická 333/150, 150 57 Praha 5, IČO 00001350, proti odporkyni: Z. M., G.. X.X.XXXX, trvale bytom L. XXXX/XX, A. Ľ., o zaplatenie 36.481,63 Kč s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd konanie **z a s t a v u j e**.

Odporkyni náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

Súd **v r a c i a** navrhovateľovi krátený súdny poplatok v sume 80,87 eur.

Súd **u p r a v u j e** Daňový úrad Bratislava, aby po právoplatnosti tohto uznesenia vrátil navrhovateľovi krátený súdny poplatok vo výške 80,87 eur.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 15.12.2010 bol podaný na Okresnom súde Žilina návrh na začatie konania, ktorým sa navrhovateľ domáha proti odporkyni zaplatenia sumy 36.481,63 Kč so zmluvným úrokom vo výške 18,9 % p.a. z istiny 20.000,- Kč od 2.12.2010 do zaplatenia a s 7,75 % p.a. úrokom z omeškania z čiastky 21.700,- Kč od 2.12.2010 do zaplatenia a náhrady trov konania. Návrh skutkovo odôvodnil tým, že na základe zmluvy o ČOSB aktívnom konte z 14.9.2006 zriadil a viedol odporkyni účet 210708867/0300. Na základe žiadosti odporkyne o poskytnutie peňažných prostriedkov formou povoleného prečerpania dňa 26.3.2007 dal navrhovateľ odporkyni oznámenie o poskytnutí povoleného prečerpania k bežnému účtu. Odporkyňa oznámenie podpísala 26.3.2007 a tým vznikla medzi účastníkmi zmluva o povolenom prečerpaní, na základe ktorej poskytol navrhovateľ odporkyni peňažné prostriedky formou povoleného prečerpania do výšky úverového limitu 20.000,- Kč za úrok uvedený v zmluve. Odporkyňa nedodrжала dojednanie podmienky. Navrhovateľ prehlásil pohľadávky zo zmluvy za splatné dňom 27.10.2008, o čom odporkyňa informoval listom z 29.10.2008 a zároveň ju vyzval k úhrade splatnej pohľadávky. Odporkyňa na výzvu nereagovala, preto navrhovateľ pristúpil k vymáhaniu svojej pohľadávky súdnou cestou.

Navrhovateľ v návrhu na začatie konania označil bydlisko odporkyne O. XXX/X, E. G. Z., na ktorú jej súd doručil návrh na začatie konania spolu s výzvou na vyjadrenie sa k návrhu. Nakoľko sa táto zásielka súdu vrátila s tým, že adresát je na danej adrese neznámy, súd vykonal rozsiahle zisťovanie za účelom zistenia bydliska (pobytu) odporkyne. V Registri obyvateľov SR Banská Bystrica zistil, že odporkyňa má v ich evidencii adresu trvalého pobytu na L. XXXX/XX Z. A. Ľ.. Aj z tejto adresy sa však zásielka súdu vrátila s tým, že je na nej odporkyňa neznáma. Jej adresu sa súdu nepodarilo zistiť ani prostredníctvom jej zamestnávateľa evidovaného v Sociálnej poisťovni, ani prostredníctvom jej matky, ktorá na výzvu súdu oznámila, že nepozná adresu trvalého, resp. prechodného pobytu, ani adresu zamestnávateľa, ani iné miesto, kde by sa mohla odporkyňa zdržiavať. Taktiež zo spisu vedenom na tunajšom súde pod sp.zn. 7C/11/2011, pod ktorou bolo vedené konanie totožných účastníkov o zaplatenie sumy 100.753,44 eur, súd zistil, že šetrením Okresného riaditeľstva Policajného zboru bolo v obci Teplička nad Váhom zistené,

že odporkyňa približne pred piatimi rokmi odišla z obce a údajne odišla pracovať niekde do Českej republiky a následne niekam do Talianska. Taktiež aj v tomto konaní bol zisťovaný pobyt cez príbuzných odporkyne (otec, brat), pričom brat odporkyne súdu oznámil, že táto sa zdržiava na neznámom mieste a nevie nič bližšie uviesť o jej súčasnom pobyte.

Podľa § 103 O.s.p., súd kedykoľvek za konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

Podľa § 104 ods. 1 O.s.p., ak ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví. Ak vec nespadá do právomoci súdov, alebo ak má predchádzať iné konanie, súd postúpi vec po právoplatnosti uznesenia o zastavení konania príslušnému orgánu. Právne účinky spojené s podaním návrhu na začatie konania zostávajú pritom zachované.

Jednou z podmienok konania, ktorej nedostatok patrí medzi tzv. neodstrániteľné nedostatky podmienok konania, je právomoc súdu.

Podľa ustanovenia § 7 O.s.p., v občianskom súdnom konaní súdy prejednávajú a rozhodujú spory a iné právne veci, ktoré vyplývajú z občianskoprávných, pracovných, rodinných, obchodných a hospodárskych vzťahov, pokiaľ ich podľa zákona neprejednávajú a nerozhodujú o nich iné orgány. Podľa odseku 2 citovaného zákonného ustanovenia, v občianskom súdnom konaní súdy preskúmajú aj zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy a zákonnosť rozhodnutí, opatrení alebo iných zásahov orgánov verejnej moci a rozhodujú o súlade všeobecne záväzných nariadení orgánov územnej samosprávy vo veciach územnej samosprávy so zákonom a pri plnení úloh štátnej správy aj s nariadením vlády a so všeobecne záväznými právnymi predpismi ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy, pokiaľ ich podľa zákona neprejednávajú a nerozhodujú o nich iné orgány. Podľa odseku 3 citovaného zákonného ustanovenia, iné veci prejednávajú a rozhodujú súdy v občianskom súdnom konaní, len ak to ustanovuje zákon.

Podľa Nariadenia Rady (ES) č. 44/2001 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (ďalej len „nariadenie“) sa právomoc všeobecne zakladá podľa bydliska žalovaného a právomoc založená na tomto kritériu musí byť vždy k dispozícii, okrem určitých a presne vymedzených situácií, keď predmet konania alebo zmluvná voľnosť účastníkov odôvodňuje iné kritérium väzby.

Podľa článku 2, ods. 1 a 2 cit. nariadenia, ak nie v tomto nariadení uvedené inak, osoby s bydliskom na území členského štátu sa bez ohľadu na ich štátne občianstvo žalujú na súdoch tohto členského štátu (1). Na osoby, ktoré nie sú štátnymi občanmi štátu, na území ktorého majú bydlisko, sa vzťahujú normy právomoci použiteľné na štátnych občanov tohto štátu(2).

Podľa článku 3, ods. 1 cit. nariadenia, osoby s bydliskom na území členského štátu možno žalovať na súdoch iného členského štátu len na základe princípov upravených v oddieloch 2 až 7 tejto kapitoly.

Podľa čl. 15 ods. 1, písm. b/ nariadenia vo veciach týkajúcich sa zmluvy uzavretej spotrebiteľom na účely, ktoré nie je možné považovať za súčasť jeho podnikania alebo povolania, sa právomoc určí podľa tohto oddielu, pričom nie sú dotknuté ustanovenia článku 4 a článku 5 bod 5, ak ide o zmluvu o úvere splatnom v splátkach alebo zmluvu o akejkoľvek inej forme úveru, ktorým sa má financovať predaj tovaru.

Podľa článku 16 ods. 2 cit. nariadenia, druhý účastník zmluvy môže žalovať spotrebiteľa len na súdoch členského štátu, v ktorom má spotrebiteľ bydlisko.

Podľa článku 24 cit. nariadenia, okrem právomoci založenej na iných ustanoveniach tohto nariadenia, má právomoc súd členského štátu vtedy, ak sa žalovaný zúčastní konania. Toto pravidlo sa neuplatní,

ak sa žalovaný zúčastní konania, len aby namietol absenciu právomoci, alebo ak má iný súd výlučnú právomoc podľa článku 22.

Okresný súd preskúmal, či v danej veci má medzinárodnú právomoc a to najskôr v súlade s ustanoveniami o výlučnej príslušnosti (čl. 22 nariadenia), pričom zistil, že výlučná právomoc slovenského súdu nie je daná. Nakoľko nie je súdu známy súčasný pobyt odporkyne, nebolo možné za účelom zistenia, či táto príjme právomoc súdu Slovenskej republiky alebo či sa bude proti nej brániť (čl. 24 nariadenia) vykonať jej doručenie návrhu spolu s výzvou na vyjadrenie k návrhu.

V danej veci predmetom konania je žaloba o zaplatenie sumy 36.481,63 Kč s príslušenstvom titulom dlhu zo zmluvy o povolenom prečerpaní bežného účtu (tzv. kontokorentný úver), pričom z predmetnej zmluvy nevyplýva, že by peňažné prostriedky boli odporkyni poskytnuté za účelom jej podnikania alebo povolania. Uvedený záväzkovo právny vzťah spadá pod písm. b/ ods. 1 čl. 15 nariadenia. Súd teda má za to, že v tomto prípade na určenie právomoci súdu je potrebné aplikovať ustanovenia oddielu 4 nariadenia upravujúcich právomoc vo veciach spotrebiteľských zmlúv. Podľa čl. 16 ods. 2 druhý účastník zmluvy môže žalovať spotrebiteľa len na súdoch členského štátu, v ktorom má spotrebiteľ bydlisko. Obsah pojmu bydlisko súd posudzoval podľa národného práva (čl. 59 ods.1 nariadenia), pričom vychádzal z toho, že pojem bydlisko tak, ako ho používa občiansky súdny poriadok nie je totožný s obsahom pojmu trvalý pobyt, ktorý používajú predpisy správneho práva upravujúce evidenciu obyvateľstva. Je pritom vecou navrhovateľa, aby tvrdil, že daná podmienka je splnená a tiež, aby jej splnenie preukázal. ESD vo viacerých svojich rozhodnutiach zdôraznil, že nariadenie vo všetkých svojich ustanoveniach smeruje k zachovaniu práva žalovaného účinne sa v konaní brániť. Nie je preto možné stavať právo na súdnu ochranu veriteľa - navrhovateľa nad právo dlžníka - odporcu v konaní sa účinne brániť, nakoľko súčasťou práva účinne sa brániť je prirodzene i právo byť žalovaný na vhodnom súde, ktorým je v zmysle čl. 2 nariadenia súd členského štátu, v ktorom má odporca bydlisko. Tento princíp je v čl. 15 ods. 2 nariadenia posilnený tak, že súdy daného štátu sú v sporoch zo spotrebiteľských zmlúv medzinárodne výlučne právomocné. Na základe uvedeného nebola v konaní preukázaná právomoc tunajšieho súdu ani v zmysle ustanovení čl. 2 - 21 nariadenia.

Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti a citované zákonné ustanovenia jednoznačne vyplýva, že predmetná vec nespadá do právomoci súdu Slovenskej republiky.

Nedostatok právomoci súdu je neodstrániteľný nedostatok podmienky konania, a preto súd s poukazom na už citované ustanovenie § 104 ods. 1 O.s.p. konanie vo veci zastavil.

Nariadenia Rady (ES) č. 44/2001 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach, je právnou úpravou, ktorá má v danej veci prednosť pred ustanoveniami O.s.p., ktorého právna úprava je vo vzťahu k O.s.p. špeciálnou právnou úpravou.

Výrok o trovách konania sa opiera o ustanovenie § 146 ods. 2, prvej vety O.s.p., podľa ktorého ak niektorý z účastníkov zaviniť, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Navrhovateľ z procesného hľadiska tým, že podal návrh na súde, ktorý nemá právomoc vo veci konať, zaviniť zastavenie konania. Odporkyni by tak prináležala náhrada trov konania. Nakoľko odporkyni v konaní žiadne trovy konania nevznikli, rozhodol súd o trovách konania tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

O vrátení súdneho poplatku navrhovateľovi rozhodol súd v súlade s ustanovením § 11 ods. 3, 4 zákona č. 71/92 Zb. o súdnych poplatkoch v platnom znení. Nakoľko konanie bolo zastavené pred prvým pojednávaním, vznikol navrhovateľovi nárok na vrátenie súdneho poplatku kráteného o sumu 6,63 eur.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu ku Krajský súd v Žiline, písomne v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3), t.j., ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané a datované, uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstoí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 1 O.s.p. skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak:

- a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
- b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,
- d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Ustanovenie § 205a ods. 1 OSP sa nepoužije v konaniach podľa § 120 ods. 2.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.